

handling af det Udvalg, som vil blive nedfat i Anledning af det under Nr. 2 paa Dagsordenen opførte Lovudkast.

Ved den derpaa foretagne Afstemning vedtoges dette Forslag eenstemmigt med 78 Stemmer.

Efter Dagsordenen gif man derpaa til Første Behandling af Udcast til Lov om Forøgelse af Advokaternes Antal i Landsloverr samt Hof- og Stadsretten i Kjøbenhavn og Landsloverretten i Viborg. (Lovudkastet findes i Anh. A.)

Tscherning: Denne Lov er jo paa en vis Maade kun en Fyldestgjørelse af Finantslovens forskjellige Bestemmelser i flere Aar, men derfor forekommer denne Sag mig ikke bedre retfærdiggjort. Naar jeg seer Motiverne igjennem og tillige sammenholder dermed, at der er oprettet en ny Ret, som ogsaa er omtalt deri, forekommer det mig, at vi her gaae den modsatte Vej af, hvad vi have gjort hidtil dags. Hidtil dags have vi passet meget nøie paa, naar vi kunde opdage, at Forretningerne stige, da at forøge Antallet af Embedsmændene; men her gribe vi til, naar det viser sig, at Forretningerne formindskes, da ogsaa at forøge deres Antal. Det sees af Motiverne, at der snarere er en Formindskelse af Forretningerne end en Forøgelse, og dog blive vi ved at skride fremad og forøge Advokaternes Antal. Jeg kan ikke troe paa den absolute Nødvendighed heraf, idet jeg finder Advokater anvendte i forskjellige andre Bestillinger end dem, der høre til deres egentlige Retsfag, og det i Bestillinger, som de give sig selv, hvori der altsaa ligger en Erkjendelse af, at de have Overflødighed af Tid. Smidlertid skal det ikke falde mig ind her at gjøre en Indsigelse imod denne Lov, det er kun en Bemærkning om den, jeg vil gjøre; idet jeg i Nævningsloven seer, at der er en Trusel om en Forøgelse af Advokaternes Antal til 22, er nærværende Forslag kun et ringe Tjød imod de 22. Jeg nævner det kun for at henlede Opmærksomheden paa den stabige Forøgelse af Embeder, som blive tilkjendte fortrinsviis de

juridiske Studerende med første Karakter. Man gjør enhver Indsigelse, man kan, imod at henlægge Forretninger af en simplere Art til Mænd med færre Kundskaber; man holder fast ved disse Embeder og kræver dertil Mænd, hvis Kundskaber gaae langt ud over den Grændse, som behøves, og derpaa kræver man høie Gageringer for at lønne de store Fortjenester, de have vundet i deres Ungdomsdage ved deres udbuede Studier. Det er paa denne Maade, at vi under vor frie Forfatning reggere fuldt saa dyrt, som vi have kunnet i tidligere Tid. Det er nødvendigt, at Enhver holder sig dette for Die, Regeringen hovedsagelig. Saalænge den ikke laaner sine Kræfter til med Alvor at skaffe Forandring i denne Retning, saalænge blive vi bestandig ved at skride frem paa den samme, hvad jeg vil kalde urigtige Bane, en Bane, der ikke staaer i nogen Overensstemmelse med den Samfundorden, vi iøvrigt skulle gaae indpaa.

Justitsministeren: Efter den Maade, hvorpaa den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgfreds (Tscherning) indskæbte den Bemærkning, han gjorde med Hensyn til Uffendødvendigheden af at forøge Advokaternes Antal, turde jeg maastke have ladet den gaae hen uden nogen Moderindring. Jeg anseer det imidlertid for rigtigt at komme med en saadan. Naar man vil af Motiverne udele, at der ikke har fundet nogen Forøgelse af Arbeidet Sted, som maatte gjøre en Forøgelse af Arbeidskræfterne fornøden, holder jeg mig overbeviist om, at man feiler i en mærkelig Grad. Jeg skal ikke gaae ind i Detaillen, som det vel er rimeligt, at jeg i alt Fald under Sagens anden Behandling vil faae nærmere Veilighed til, men blot fremhæve eet Moment, nemlig det, at om det ogsaa i det sidste Halvaar synes, som om Sagernes Antal vil komme til at synke noget, saa er i alt Fald de ved Overretten behandlede Sagers Antal i Aarene 1858—59 og 60 det Dobbelte omtrent af, hvad Antallet var paa den Tid, da Rettens nuværende Medlemsantal i 1850 blev normeret, og den lidet betydelige Forringelse i Sagernes Antal, som Beretningen antyder, at der vil finde Sted i dette Aar, troer jeg ikke vil kunne komme til